

Straschill'ova grenčica iz zelenjave povzroči
moč in je vsled tega pri večjem telesnem naporu

neobhodno potrebna.

Zato jo je priporočati zlasti za turiste, lovce, vojake,
romarje itd.

414

Zmagovito napredovanje proti Srbom.

K.-B. Dunaj, 10. novembra. Od južnega bojišča se uradno razglša z dne 10. novembra:

Hudi boji ob vznožju gore linije Šabac-Ljesnica so se tudi večeraj do noči nadaljevali; pri temu smo pridobili posamezne od sovražnikov zašancane postojanke. Južno Cer Planine napredovali so naši zmagoviti junaki iz prejšnjih dan doseženega prostora vzhodno od Loznic-Krupanja-Ljuvovije naprej. Tudi tukaj prišlo je do trdovratnih bojev z zadnjimi stražami sovražnika, ki pa je bil povsod v kratkem času premagan. Med množtevilnimi vjetniki nahaja se tudi oberst Radakovič, med zaplenjenimi topovi pa tudi neka moderna težka kanona.

Uspešni naši boji na Cerplanini, pri Šabacu in Krupnju. — 1500 Srbov vjetih.

Dunaj, 7. novembra. (Kor. urad.) Z južnega bojišča poročajo uradno dne 7. novembra: Napadi na sovražnika, ki se je v prostoru Cer Planine in južno od Šabaca utrdil za vejnatimi ograjami in žičnatimi zaprekami, napredujejo polagoma. Večeraj smo osvojili taktično važno višino Mišar in pri tem vjeli 200 sovražnikov. V skladu s temi operacijami smo večeraj tudi pričeli z napadom na prav dobro krite in prav tako prirejene pozicije pri Krupnju. Podrobnosti še ne moremo objaviti. Naše čete so večeraj z občudovanja vredno hrabrostjo v naskoku zavzele celo vrsto srbskih okopov. Pri tem so vjele okrog 1500 sovražnikov ter vplenile 4 topove in 6 strojnih pušk. Ker je razpoloženje in stanje naših čet izvrstno, lahko pričakujemo, da bodo tudi te operacije ugodno napredovale.

Boji pri Ivangorodu.

O bojih pri Ivangorodu piše „Nowa Reforma“ po poročilih nekega legijonaša: Dne 22. oktobra se je pričel artilerijski boj, ki je trajal 5 dni. Ko je sovražnik spoznal, da so njegove pozicije omajane, je pripeljal iz trdnjave svoje 24-centimeterske havbice ter začel sipati na nas granate, katerim smo se pa spretno izogibali. Sredi naših pozicij pri vaseh Laski in Suskawola so se vršili silni boji na bajonete. Vjeli smo nekaj sto Rusov; med vjetimi sta bila dva častnika, neki tretji častnik je izvršil samomor. Izgubili smo 130 mož mrtvih in ranjenih. Ogrožen je bil tudi poveljnik legije Pilsudski, kateremu je neka granata razbila stan, drugi dan je bil od granate lahko ranjen na nogi, kljub temu se ni odstranil. Hrabrost naših čet so splošno priznavali. Že je bil določen odločen napad, ko je nenadoma dospelo 26. oktobra povelje, umakniti se na druge pozicije, ker so bile naznanjene silne sovražne moči. Umaknili smo se v popolnem redu in sovražnik je sledil šele, ko so bile naše čete že več kakor 2 milj oddaljene.

Vesti iz Lvova.

Krakovska „Nova Reforma“ poroča: Sredi meseca septembra so neznanci streljali iz hiš št. 9 in 11 v Walowi ulici na ruske vojaške. Ker storilec ni bilo mogoče izslediti, je poveljnjoči general Ejhe odredil, da se dotični dve hiši sekvestrirajo in zaplenijo. Hišnim stanovalcem se je dovolil rok enega meseca, da izpraznijo hiše. Najemnina za stanovanja pripade v tem času mestni blagajni. Generalni gubernator lvovski, grof Bobrinski, je dovolil, da odpošlje mestni magistrat v Petrograd posebno deputacijo, ki ima nalogo, da izposluje najetje 4milijonskega mestnega posojila. To posojilo se ima porabiti v pokritje deficita, ki je nastal vsled vojnih dogodkov, ter v pokritje tekočih potreb mesta in prebivalstva. Na čelu tej deputaciji je podžupan dr. Strahl.

V Lvovu izhaja sedaj 5 poljskih listov in sicer „Słowo Polskie“, „Wiek Nowy“, „Gazeta Poranna“ in „Wieczorna“. Poleg teh izhaja kot uradni list „Príkarpatskaja Rus“ in vojaški list „Lvovskeje vojennoje slovo“. Vsak dan prihaja v Lvov iz Kijeva ondodni poljski list „Dziennik

Kijowski“. Začetkom oktobra je vladala v mestu velika draginja: kilogram sladkorja je stal 2 K 50 v, kilo gnjati pa 5 K. Poslovalo je samo pet pekarn, v katerih se je pekeli kruh iz moke, dobljene iz vojaških skladišč. Kar so te pekarn spekle, se je prodalo v pol ure.

V Lvovu biva sedaj tudi sin grofa Leva Tolstoja, grof Aleksander Tolstoj, s svojimi sestrami. Grof je predsednik moskovskega odreda „Črna križ“.

Odločilna zmaga čez Srbe. — 120.000 Srbov na begu.

K.-B. Dunaj, 9. novembra. Od južnega bojišča se uradno poroča z dne 9. novembra:

Naše napredovanje na južnem bojišču se razvija povsod ugodno. Medtem pa, ko je naše napredovanje čez linijo Šabac-Ljesnico ob močno zašancanemu vznožju gora zadel ob najtrdovratnejši odpor, so tridnevni boji ob liniji Loznica-Krupanj-Ljubovija že z odločilnim uspehom končali. — Tukaj nahajajoči se sovražnik obstal je iz srbske tretje armade, general Pavel Sturm in iz prve armade, general Peter Bojovič, s skupaj 6 divizijami, to je 120.000 mož.

Te dve armadi nahajati se po zapustitvi svojih hrabro branjenih stališč v nazadovanju proti Valjevem. — Naši zmagoviti kóri dosegli so večeraj zvečer Loznico vzhodno obvladujoče visočine in glavni hrbet Sokolske Planine, južno-vzhodno Krupanja. Napravili smo množtevilne vjetnike in zaplenili mnogo vojnega materiala. Posameznosti še sledijo.

Potiorek, fcm.

40 Avstrijcev vjame celi srbski bataljon.

„Grazer Tagblatt“ poroča: G. dr. Fritz Petritsch, ki je zdaj lajtnant 22. inf. regimenta, prišel je zadnjič s 40 vojaki v dotiko s Srbi. Takoj je pustil z modro izrabo zemljišča na sovražnika streljati. Srbi so mislili, da stoji mnogo močnejši oddelek proti njimi v boju in so se kmalu vdali. Šele ko so kot vjetniki orožje oddali, videli so, da je stalo proti njimi le 40 Avstrijcev. Dr. Petritsch je primorski Nemec, ki je bil tudi član nemškega akademičnega društva „Carniola“.

Ruska sodba o naši armadi.

V „Kijevljaninu“ razpravlja, kakor posnemamo iz zagrebških „Narodnih Novin“, posla-

nec v gosudarstveni dumi A. Savenko o vojnem položaju v Galiciji in pravi med drugim:

„Podcenjevanje avstrijske armade, kar je pri nas v Rusiji običajno, je docela neumestno. Govorilo se je, da bomo Avstrijce lahko potolkli — „s kapami“, v resnici pa se z največjo težavo borimo proti njim. Avstro-ogrsko armadno vodstvo stoji vrlo visoko, a tudi čete kažejo veliko vztrajnost in hrabrost. Vsi še se spominjamo, kako često je nam naš generalni štab poročal o trdovratnih bojih v Galiciji, in znano je, da je nam sovražnik zadal težke izgube. Uradno je potrjeno, da je zmaga često visela v raznih bojih na eni niti. S takim sovražnikom je treba resno računati.

Savenko opozarja na avstrijske naskoke z bajoneti in pobija brezmiselnost poročila „Ruskega Slova“, ki piše o „uničenju sovražne armade.“ Takšno podcenjevanje lahko rodi usodepolne posledice.

Še pred zavzetjem Lvova se je govorilo o končnem uničenju Avstrijcev, toda že par dni kasneje so Rusi naleteli pri Grodeku na silen odpor avstrijske armade, ki je celo prešla v ofenzivo ter s tako silo pritiskala na vojsko generala Brusilova, da se je le-ta jedva vzdržala v defenzivi. Savenko je prepričan, da bodo avstrijske čete, ki so prodrle proti ruskemu levemu krilu, provzročile Rusom mnogo dela.

Brzjavni pozdrav nadvojvode Friderika turškemu vojnemu ministru.

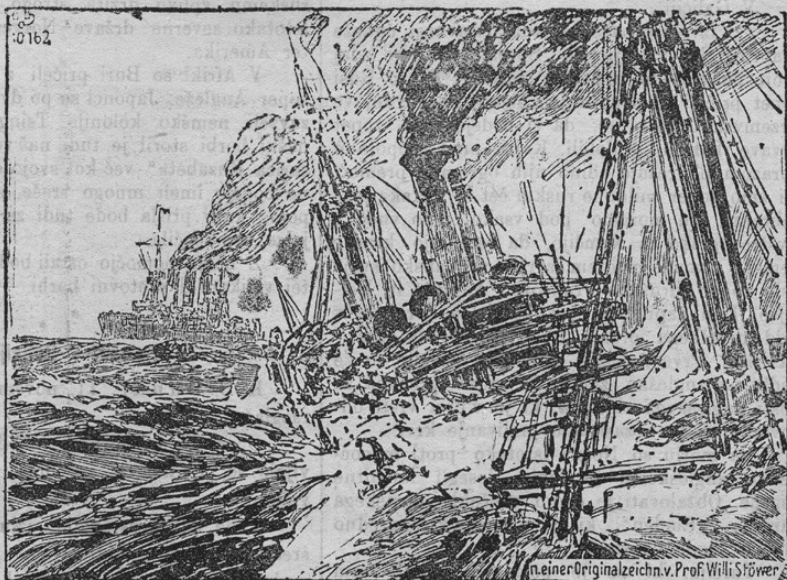
K.-B. Carigrad, 9. novembra. Vrhovni armadni poveljnik nadvojvoda Friderik je poslal Enverpaši telegram, v katerem izraža svoje veselje in zadovoljstvo, da se je Turčija tako pogumno pridružila boju, ki ga je pričela Avstrija za pravico in civilizacijo. Nadvojvoda pozdravlja vojnega ministra kot pravega načelnika slavne turške armade ter povdarja, da smatra uspehe osmanskega brodogoja za dobro znamenje. Končno izreka nadvojvoda Friderik Enverpaši in mornariškemu ministru Djavid paši najsrčnejše častitke.

Enver paša se je za častitke zahvalil v brzjavki, v kateri izreka željo, naj bi Vsemogočni podelil zmago Osmanom in njihovim bojnim pobratimom, ki se borijo proti sovražnikom pravice in humanitete. Brzjavka pravi: „Prišli smo za orožje, da izvojujemo milijonom nedolžnih svobodo.“ Podpisan je Enver paša kot vicegeneralisimus turške armade in mornarice.

Tudi Djavid paša se je nadvojvodi Frideriku v prirčnih besedah zahvalil.

Nemški parnik „Emden“ pri delu.

Angleška se je vedno ponovno imenovala „vladavica morja.“ Pa doslej vendar njena mogočna mornarica ni mogla ničesar doseči. Zlasti razburja angleško javnost nastopanje nemškega parnika „Emden“, ki je angleški trgovini že velikansko škodo povzročil. Celovrsto angleških kupčijskih parnikov je „Emden“ na morju naskočil in pogreznil. Naša slika kaže tak boj. Angleška vlada izjavlja v pomirjenje njene razburjene javnosti, da je poslala zdaj 70 vojnih parnikov proti „Emdenu.“

Der Kreuzer „Emden“ versenkt ein englisches Handelsschiff im Indischen Ozean.

Pa doslej ga vsi ti parniki še niso zasčili.